

Peisaj (II)

Lucia Eniu

Căderi de noi zărite-n clarobscurul
din colțul străzii fără trecători
lumina zace la ferești bolnavă
anemică de frig și de nevoi

Un cor de Iele peste ape sumbre
mai tulbură gândirea unui mag
un pumn de sfinți democrații de umbre
la colțul străzii împleteșc sirag

Și timpul se chircește prin noroiae
cu ochelari de cal verzui candrii
și se frământă vânătă greoaie
o mâna de colivă-n foi de vii.